

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 9T/93/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117012836
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Pollák
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2018:2117012836.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudcom Mgr. Michalom Pollákom v trestnej veci proti obžalovanému Y. F., nar.: XX.XX.XXXX pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 02. októbra 2018, takto

rozhodol:

Obžalovaný:
Y. F., nar. XX. XX. XXXX v Bojniciach
trvale bytom S. XXX/XX, Z.
uznáva sa za vinného, že

obžalovaný si v období od augusta 2014 vrátane až do 02.10.2018, v okrese Hlohovec a ani na iných miestach na území Slovenskej republiky, riadne neplní vyživovaciu povinnosť na svoju dcéru maloletú U. F., nar. XX.X.XXXX, ktorá mu vyplýva zo zákona o rodine a rozsah ktorej mu bol určený rozsudkom Okresného súdu Nitra, č.k. 12C/196/2010-33, zo dňa 24.1.2011 s právoplatnosťou dňa 3.2.2011 tak, že je povinný prispievať na výživu mal. Emy vo výške 30% zo sumy životného minima, pričom výživné bolo s účinnosťou od 1.2.2017 zvýšené na sumu 80,-Eur mesačne rozsudkom Okresného súdu Nitra, č.k. 9P/98/2016-71 zo dňa 10.1.2017 a toto výživné je povinný platiť do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky Z. F., trvale bytom H. XXX, prechodne bytom Y.'ké K., H. XXX/XX, obvinený na výživnom zaplatil celkovo iba sumu 356,-Eur, čím mu vznikol dlh za uvedené obdobie vo výške najmenej 2.057,90 Eur a obvinený sa skutku dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Nitra, sp. zn. 4T/152/2013, zo dňa 31.3.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.7.2014, odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.

Obvinený hoci vedel o existencii svojej vyživovacej povinnosti, túto si pravidelne a v plnej výške neplnil, pričom nevyužil všetky svoje možnosti a schopnosti k nájdeniu si stáleho pracovného miesta, v uvedenom období pracoval iba brigádne a ako uchádzač o zamestnanie sa nezaevidoval,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a tohto činu sa dopustil, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraduje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava podal dňa 19.12.2017 na tunajšom súde obžalobu na obvineného Y. F. pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

obžalovaný si v období od augusta 2014 vrátane až doposiaľ, v okrese Hlohovec a ani na iných miestach na území Slovenskej republiky, riadne neplní vyživovaciu povinnosť na svoju dcéru maloletú U. F., nar. XX.X.XXXX, ktorá mu vyplýva zo zákona o rodine a rozsah ktorej mu bol určený rozsudkom Okresného súdu Nitra, č.k. 12C/196/2010-33, zo dňa 24.1.2011 s právoplatnosťou dňa 3.2.2011 tak, že je povinný prispievať na výživu mal. U. vo výške 30% zo sumy životného minima, pričom výživné bolo s účinnosťou od 1.2.2017 zvýšené na sumu 80,-Eur mesačne rozsudkom Okresného súdu Nitra, č.k. 9P/98/2016-71 zo dňa 10.1.2017 a toto výživné je povinný platiť do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky Z. F., trvale bytom H. XXX, prechodne bytom Y.'ké K., H. XXX/XX, obvinený na výživnom zaplatil celkovo iba sumu 96,-Eur, čím mu vznikol dlh za uvedené obdobie vo výške najmenej 1.437,90 Eur a obvinený sa skutku dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Nitra, sp. zn. 4T/152/2013, zo dňa 31.3.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.7.2014, odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.

Obvinený hoci vedel o existencii svojej vyživovacej povinnosti, túto si pravidelne a v plnej výške neplnil, pričom nevyužil všetky svoje možnosti a schopnosti k nájdeniu si stáleho pracovného miesta, v uvedenom období pracoval iba brigádne a ako uchádzač o zamestnanie sa nezaevidoval.

Súd nariadil a vykonal hlavné pojednávanie.

- Dokazovanie vykonané na hlavnom pojednávaní -

Obžalovaný Y. F. sa na hlavné pojednávanie nedostavil a požiadal súd, aby hlavné pojednávanie vykonal v jeho neprítomnosti. Z dôvodu, že účasť obžalovaného na hlavnom pojednávaní je jeho právom, ktoré sa obžalovaný rozhodol nevyužiť, súd vykonal hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti.

Na návrh prokurátora bola na hlavnom pojednávaní prečítaná výpoveď obžalovaného z prípravného konania, v ktorej uviedol, že býva v rodinnom dome svojej matky aj s dvomi maloletými deťmi, o ktoré sa osobne stará. Jeho manželka B. F. sa zdržuje v Českej republike, pretože má zdravotné problémy, na ktoré sa lieči. Je nezamestnaný, v rozhodnom období pracoval brigádne v Českej republike, žijú z rodičovského príspevku vo výške 3.600 Kč, ktorý poberá jeho manželka a finančne im vypomáha aj jeho matka. K neplneniu vyživovacej povinnosti na mal. U. F. v súlade so súdnym rozhodnutím sa priznal, avšak uviedol, že vyživovaciu povinnosť si nie je schopný plniť aj vzhľadom na zdravotný stav jeho manželky. Od augusta 2014 na výživnom uhradil dňa 28.09.2016 sumu 20 Eur, dňa 08.08.2017 sumu 25 Eur a dňa 12.09.2017 sumu 25 Eur. Osobný kontakt s dcérou neudržiava.

Svedkyňa - poškodená Z. F. na hlavnom pojednávaní uviedla, že jej nie sú známe žiadne prekážky, pre ktoré by obžalovaný nemohol pracovať a plniť si svoju vyživovaciu povinnosť. Obžalovaný je zdravý a zdravotný stav jeho manželky nie tak závažný, ako ho prezentuje. Kontakt s maloletou prerušil obžalovaný dobrovoľne a s ňou nie je v kontakte asi pol roka. Doposiaľ obžalovaný na výživnom uhradil za rok 2017 výživné za mesiace august až november a od roku 2018 si svoju vyživovaciu povinnosť plní sumou 26 Eur mesačne. Voči obžalovanému je vedené aj exekučné konanie, avšak exekútor doposiaľ nič nevykonal.

Z rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 24.01.2011, sp. zn. 12C/196/2010, právoplatného dňa 03.02.2011 vyplýva, že manželstvo obžalovaného a poškodenej bolo rozvedené, maloletá U. F. bola

zverená do osobnej starostlivosti poškodenej a obžalovanému bola určená vyživovacia povinnosť vo výške 30% zo sumy životného minima nezaopatreného neplnoletého dieťaťa mesačne do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám poškodenej.

Z rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 10.01.2017, sp. zn. 9P/98/2016, právoplatného dňa 01.02.2017 vyplýva, súd zmenil rozsudok Okresného súdu Nitra sp. zn. 12C/196/2010 zo dňa 24.01.2011 tak, že zvyšuje vyživovaciu povinnosť obžalovaného zo sumy 30 % zo sumy životného minima nezaopatreného neplnoletého dieťaťa na sumu 80 Eur mesačne.

Z rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 31.03.2014, sp. zn. 4T/152/2013, právoplatného dňa 17.07.2014 vyplýva, že obžalovaný bol odsúdený za spáchanie prečinu zanedbania povinnej výživy za obdobie od 01.10.2012 do 31.03.2014 k mal. U. F. podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní jeden rok s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov.

Z rodného listu U. F. vyplýva, že jej otcom je obžalovaný Y. F..

Z potvrdenia o návšteve školy zo dňa 01.10.2018 vyplýva, že U. F. je žiačkou Základnej školy s materskou školou Veľké Ripňany.

Z potvrdenia ÚPSVaR Nitra zo dňa 10.10.2016 vyplýva, že obžalovaný bol poberateľom dávok v hmotnej núdzi naposledy vo období od 01.02.2011 do 30.04.2011 vo výške 62,50 Eur.

Z potvrdenia ÚPSVaR Nitra zo dňa 07.10.2016 vyplýva, že obžalovaný bol naposledy evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie v období od 16.10.2009 do 25.04.2011.

Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že bol doposiaľ 5 krát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 31.03.2014, sp. zn. 4T/152/2013, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní jeden rok s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov, pričom dňa 18.01.2017 bolo rozhodnuté o jeho osvedčení sa v skúšobnej dobe podmienčného odsúdenia.

Z lustrácie v Sociálnej poisťovni vyplýva, že obžalovaný bol naposledy zamestnaný na dohodu o vykonaní práce u spoločnosti ENTRA s.r.o. od augusta 2014 do októbra 2014.

Z predložených poštových poukazov vyplýva, že obžalovaný v roku 2016 uhradil dňa 28.09.2016 sumu 20 Eur, v roku 2017 dňa 08.08.2017 sumu 25 Eur, dňa 12.09.2017 sumu 25 Eur, dňa 11.10.2017 sumu 26 Eur a dňa 06.11.2017 sumu 26 Eur. V roku 2018 v mesiacoch január - máj a júl až september uhradil obžalovaný každý mesiac sumu 26 Eur.

- Výrok o vine -

Súd posudzoval všetky vykonané dôkazy z hľadiska ich závažnosti, prípustnosti a vierohodnosti a dospel k nasledovným záverom:

Dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní súd vyhodnotil ako prípustné, vierohodné a získané zákonným spôsobom.

Na základe týchto dôkazov mal súd jednoznačne za preukázané, že skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba sa stal, tento má znaky trestného činu a že tento skutok spáchal obžalovaný Y. F.. V konaní bolo preukázané, že vyživovacia povinnosť obžalovaného voči dcére U. F., naposledy určená rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 10.01.2017, sp. zn. 9P/98/2016 vo výške 80 Eur mesačne trvá. Obdobie neplnenia si vyživovacej povinnosti obžalovaným súd ustálil od 01.08.2014 do 02.10.2018, za ktoré obžalovanému vznikla vyživovacia povinnosť za 50 mesiacov, teda celkovo vyživovacia povinnosť vo výške 2.413,90 Eur. Z predmetnej sumy obžalovaný v rokoch 2016 - 2018 uhradil sumu vo výške 356 Eur a teda jeho dlh na výživnom ku dňu vyhlásenia rozsudku predstavoval sumu 2.057,90 Eur. Súd zarátal na plnenie vyživovacej povinnosti obžalovaným aj sumu za mesiac jún 2018 vo výške 26 Eur, nakoľko úhrada tejto sumy vyplýva z výpovede poškodenej.

Obžalovaný v rámci procesnej obrany uviedol, že si je vedomý svojej povinnosti platiť výživné k dcére, avšak uvádzal, že zdravotný stav jeho manželky a potreba starostlivosti o maloleté deti mu neumožňovali zamestnať sa a dosahovať taký príjem, aby bol schopný svoju vyživovaciu povinnosť plniť v stanovenom rozsahu.

Svoje tvrdenia však obžalovaný nijakým spôsobom nepreukázal. Obžalovaný dobrovoľne nepracuje od roku 2014, podľa vlastného vyjadrenia pracuje len brigádne, z čoho dosahuje presne nešpecifikovaný príjem, nepoberá ani žiadne dávky, z ktorých by si mohol aspoň čiastočne plniť vyživovaciu povinnosť ku svojej dcére. Voči obžalovanému je vedené exekučné konanie, ktoré môže byť príčinou ním zvoleného spôsobu života (brigádne práce). Taktiež z vylučenia poškodenej vyplynulo, že obžalovaný ani v minulosti nemal záujem zarábať finančné prostriedky na plnenie vyživovacej povinnosti k svojej prvej dcére, pričom tieto hradila poškodená z rodičovského príspevku. Miesto toho, aby vyvinul aktívnu snahu nájsť si zamestnanie a dosahoval vyšší príjem, žije aj s maloletými deťmi a jeho manželkou podľa jeho vyjadrenia výlučne zo sumy 3.600 Kč, ktorú manželka poberá ako rodičovský príspevok a za finančnej pomoci svojej matky. Vzhľadom na osobu obžalovaného súd dospel k záveru, že obžalovaný je schopný dosahovať príjem, z ktorého by bol schopný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v súdom stanovenej výške, avšak v tejto snahe je dobrovoľne pasívny, čo nemôže ísť na úkor plnenia vyživovacej povinnosti k jeho dcére.

Pokiaľ ide o formu zavinenia obžalovaného, súd je toho názoru, že obžalovaný konal v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona. Z okolností prípadu je evidentné, že obžalovaný mal v čase spáchania skutku vedomosť o svojej vyživovacej povinnosti voči svojej dcére, napriek tomu bez zrejmeho dôvodu nevyvinul takmer žiadnu aktivitu, ktorá by smerovala k plneniu si jeho vyživovacej povinnosti v súdom určenom rozsahu. Vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku obžalovaného súd vyhodnotil závažnosť tohto činu ako vyššiu než nepatrnú.

Súd skutok, ktorý sa obžalovanému kládol za vinu, kvalifikoval ako trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko nemal za preukázaný úmysel obžalovaného vyhýbať sa plneniu vyživovacej povinnosti, tak ako to ustanovuje § 207 ods. 2 Trestného zákona. Ďalej súd skúmal existenciu kvalifikačných znakov podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona a dospel k záveru, že obžalovaný spáchal trestný čin podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas (50 mesiacov) a hoci už bol rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 4T/152/2013 za neplnenie vyživovacej povinnosti právoplatne odsúdený. Na existenciu kvalifikačného znaku podľa § 207 ods. 3 písm. c) Trestného zákona nemá vplyv ani zahladenie tohto dosúdenia, nakoľko k naplneniu skutkovej podstaty tohto trestného činu obžalovaným prišlo ešte pred jeho zahladením, čo zvyšuje závažnosť tohto trestného činu.

Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti uznal súd obžalovaného vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

- Výrok o treste -

Pri úvahe nad výškou trestu, jeho druhom a spôsobom výkonu vychádzal súd najmä z ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona, v zmysle ktorého účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život. Súčasne má trest iných odradiť od páchania trestných činov a vyjadriť morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Súd preto pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na osobu obžalovaného jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Pri prečine zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona je stanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody od 1 do 5 rokov. Skúmajúc pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, dospel súd k záveru, že je potrebné upraviť zákonom stanovenú trestnú sadzbu trestu odňatia slobody podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona, nakoľko zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, a to že sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestného činu a tento oľutoval a žiadnu priťažujúcu okolnosť. V upravenej trestnej sadzbe trestu odňatia slobody v rozmedzí 1 rok až 3 roky a 8 mesiacov,

súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby trestu odňatia slobody v trvaní 1 roka, ktorý považuje vzhľadom na naplnenie účelu trestu za primeraný.

Vzhľadom na osobu obžalovaného, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom obžalovaný žije a okolnosti prípadu dospel súd k záveru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného je výkon trestu odňatia slobody nevyhnutný, a keďže obžalovaný nebol doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody, zaradil ho súd od ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Nevyhnutnosť uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody je daná tým, že obžalovaný dlhodobo ignoruje plnenie svojej vyživovacej povinnosti k svojej dcére, hoci by bol schopný túto povinnosť plniť, prevýchovný vplyv na neho nemalo ani uloženie trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu, v ktorej svoju vyživovaciu povinnosť taktiež neplnil. S poukazom na uvedené je vylúčené, že by uloženie alternatívneho trestu alebo opätovné uloženie trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom bolo schopné naplniť sledovaný účel trestu.

Takto uložený trest, podľa názoru súdu, v sebe obsahuje tak požadovaný prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Oprávnená osoba sa môže vzdať práva podať odvolanie. Odvolanie má odkladný účinok.